

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 „ „ 6 luni „ 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate 5 bani cuvântul
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de Redacție:

Ión Kalinderu

P. Garboviceanu
G. Coșbuc
J. Otescu
P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
G. Adamescu
V. S. Moga
N. Nicolaescu
Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Tască.

SUMARUL: *Th. D. Speranția*, Să fim țărani Români (poesie).—*G. Coșbuc*, Făt-frumos al nostru și pasărea Fenix.—*Dr. I. Felix*, Povește despre păstrarea sănătății. (Curățenia).—*Const. Graur*, Balzac poporanist.—*Dr. Irimia Popescu*, Ingrijirea cailor. (Keratiocelul).—*V. S. Moga*, Cum poate învățătorul să ajute la îmbunătățirea economică a sătenilor.—*I. Costin*, Instrumentele agricole.—*Ión E. Mihăescu*, Cultura pomilor fructiferi.—*Mărtea* marșalului Filipescu.—*N. Rădulescu-Niger*, Teatru sătesc. (Păcatele lui Gânju).— Informațiuni.—Mulțumire.

Ilustrațiuni: Piramidă Egiptenă.—Mormintul regilor Egipteni.—Mumie.—Piatra de pe frontispiciul porței de la Fortăreța Cetății-Albe (din anul 1438).—Plug de fier sistematic.—Școala de altoit împărțită în două.—Mărșalul Filipescu.

„Drogueria Universală“ Toma Brătulescu.

Bucuresti, Calea Griviței, No. 145, (lângă gara de Nord).

În tot-deauna, fiind asortată în abundență, recomandă: substanțe alimentare pentru nutrițiunea copiilor, tapioca, cacao, făina Nestlé; articole pentru menajii, vanilie, parfumuri și săpunuri fine franceze, ruse și engleze, loțiuni igienice contra mătreței și căderei părului. Capilarine, tincturi pentru colorarea părului, perii, ape și paste dentifrice, Odol, pudre, goldereme, cosmetice și alte articole pentru toaleta aduse din Paris, fabricile cele mai renumite, și din Berlin. Substanțe și produse chimice medicinale, tehnice și industriale. Plante, rădăcini, flori și semințe pentru ciaiuri (colecțiunea Kneip), precum și diferite preparate farmaceutice române și străine, ca: balsamuri, gudrone, siropuri și vinuri medicinale, capsule cu uleiuri esențiale, etc. Ape minerale prospete și săruri pentru băi, precum: sare de Băltătesci, de Karlsbad, săruri de puciosă, sare de mare, etc. Extract de oțet pentru conserve alimentare, arome și esențe pentru limonade, dulcele și liqueururi, culori vegetale, uleiuri și esențe din fructe pentru Cofelari. Culori și accesorii pentru pictură, uleiuri fierți, lacuri, glicerină, lanolină, vasilină și benzină, etc. Deposit de uleiuri și esențe vegetale și minerale pentru usul medicinal, tehnic și industrial. Chimicale, ustensile și accesorii pentru Electricitate și Fotografie. Articole de sticlă și porcelan, accesorii și ustensile pentru Farmacii, Institute de Fizică și Laboratorii chimice, pentru Institute de Bacteriologie și Vaccinogene, etc. Complet asortiment de Biberone și Irigatoare solide, articole de gumă, pânze de cauciuc, Bandage, cercuri herniare, Pansamente și Instrumente chirurgicale, Barometre și Thermometre maximale, aparate pentru inhalație, articole pentru obstetrică, etc. Insecticide și desinfectante puternice, precum: prafuri Zakerlin, acid boric, cupru sulfuric, Formalină, creolină, camphor și naftalină. Și, această Droguerie, fiind înzestrată cu un laborator chimic sistematic, se oferă a face cercetări asupra urinei și a efectua analize asupra băuturilor și alimentelor sub direcțiunea unui Chimist și a d-lui Farmacist Toma Brătulescu.

SOCIETATE ÎN COMANDITA

WEIL JOSEPH & C^{-ie}

București

Str. Smârdan 7, (Casa Zerlendi).

MAȘINE AGRICOLE ȘI INDUSTRIALE

Oferă d-lor Agricultorii pentru sezonul curent, următoarele specialități:

Sămănătoare în Rînduri

Celebra Marca

„UNICUM DRILL“

Patent Melichar «hors concours» cu care se poate semăna ori-ce soi de semință fără a se schimba roțe sau fuse.

Cele mai simple, cele mai ușoare, cele mai practice, de o perfecțiune neatinsă până azi de nici un alt sistem existent în România.

N.B. A se feri de sămănătoare în rînduri cari au țevi conducătoare de fer în forma furtunului spiral, stricându-se lesne și a se feri de sămănătoare în rînduri cari au roți canelate pentru semănat, de ore-ce în majoritatea cazurilor strivesc semințele.

Pluguri Universale și NORMALE cu 2 brazde, marca Z H 9 N. sistem Sack perfecționat, întregi de oțel, din fabrica BAECHER, Raudnitz (Boemia).

Triore cu table frezuite originale «Heid» cu unul și două cilindre, cu ventilație, ultimele modele perfecționate.

Grappe flexibile cu lanțuri originale «Howard», întregi de oțel.

Grappe flexibile cu două și trei campuri originale «Ransomes» de oțel curat.

Garanție pentru irreproșabila funcționare și soliditate. — Prețuri și condițiuni de plată avantajoase. —

Să fim țărani Români (1).

Să fim țărani. Cu hărnicie
Pămîntul să muncim,
Să fim Români, și 'n armonie
Cu toții să trăim.
Să fim țărani, să fim Români
Să fim țărani Români.

Pămîntul hrană dă la toți,
Voinicii pe toți îi face,
Voinicii țărani, voinicii Români
Și la răsboi și 'n pace.
Să fim țărani, să fim Români,
Să fim țărani Români.

De frig, de vifor, de furtuni
Voinicii nu ținem sémă,
Pămîntul patriei ne e,
Români, a noastră mamă.
Să fim țărani, să fim Români,
Să fim țărani Români.

Să fim țărani. Cu hărnicie
Pămîntul să muncim,
Să fim Români și 'n armonie
Cu toții să trăim.
Să fim țărani, să fim Români,
Să fim țărani Români.

Th. D. Speranția.



(1) Pentru corul școlilor rurale.



Făt-frumos al nostru și pasărea Fenix.



În basmele noastre eroul Făt-frumos — sau ori-ce nume ar avea el — are ca notă esențială reînvierea. El se luptă cu puterile supranaturale ale smeiilor și balaurilor și altor monștri, cade în luptă cu ei, este ucis, apoi învie prin ajutorul apei-vii aduse de vr'un tovarăș. E cu neputință ca un basm să se isprăviască cu mărtea eroului. Reînvierea este o condițiune fără de care nu poate exista erou în basme.

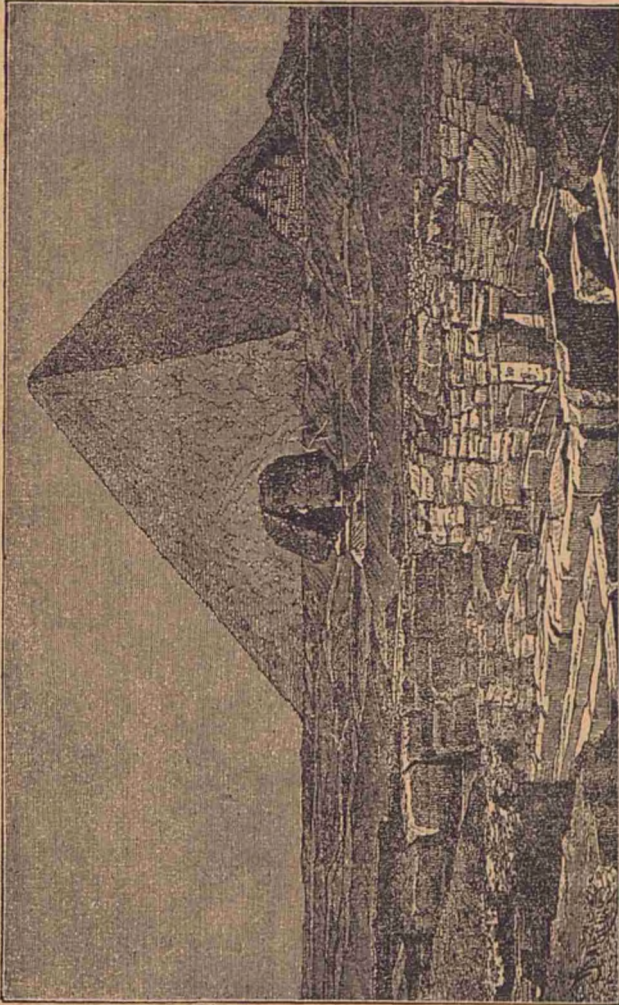
Ideia reînvierii eroului este un simbol al reînvierii fizice, a naturii în fie-care primăvară, a sórelui vecinic care iarna scapătă spre Sud și-și pierde puterea căldurii, iar primăvara se întorce spre Nord cu putere și căldură.

Dar e tot odată și ideea reînvierii psihice, a sufletului care trăind și după mărtea omului într'o lume vecinică, reintră iarăși într'un om.

Dintre popórele vechi pe câte le cunóscem din istorie, afară de Egipteni, nici unul nu credea în nemurirea sufletului și nici în reînvierea ómenilor. Grecii și Romanii credeau că este un loc numit Hades ori Orcus unde se duc morții, ca umbre, și trăesc vecinic, cei bunii cu cei răi la un loc. Dar aceste umbre nu erau suflete, ci «fantome» cu chip de om dar fără trup, nemateriale, nălucii. Mai târziu, către creștinism încóce, au început să credă și Romanii și Grecii într'un Raiu și Iad, cu răsplătiri și pedepse.

Iudeii n'au cređut nici odată că sufletul trăesc și după

morte, nici odată n'aŭ cređut în învierea ómenilor. N'aŭ avut, prin urmare, nici Raiu nici Iad. După concepția Judeilor omul când móre e de-apururi mort, și sufletul lui piere deodată cu trupul. În felul acesta Judeii aŭ avut cea mai tristă concepție despre viață și lume: un Iehova vecinic, răsbunător și mánios mereu, iar ómenii niște jucării în mâna lui care



Piramidă Egiptenă.

trăesc puțin pe lume și pier ca să fie pieriți pentru vecii vecilor. Testamentul vechiu nu pomenesce nimic nici de răsplătire pe altă lume, dacă ești bun, nici de o pedepsă dacă ești rău — ori-cum ai fi și ori-cum ai trăi, ești același în fața vecinicieii. De aceea nimeni și nimic nu te silesce să fii bun și drept în viață; nimeni și nimic nu te înspăimintă dacă

ești rău și cu păcate. Cât de deosebită e concepția creștinismului despre viață și lume și despre faptele omului: creștinul crede că are să dea seamă de faptele lui, pe altă lume, și va purta consecințele lor, Judeul nu crede asta.

Egiptenii credeau și în nemurirea sufletului și în reînvierea vieților. De-aceia aveau așa de mare grijă de morții lor, îi îmbălsămau și le făceau morminte trainice, ca pentru

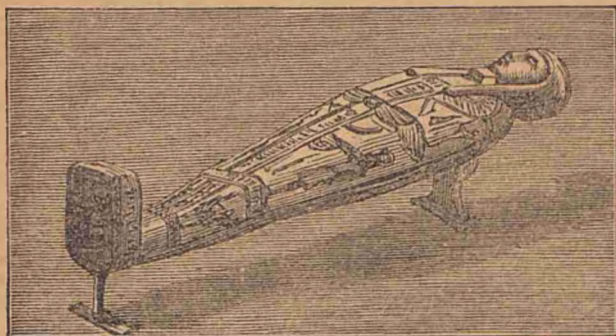


Mormîntul regilor Egipteni.

vecinicie. Moise care a luat o mulțime de învățături de la Egipteni, n'a voit să ia și credința în nemurirea sufletului. Fără îndoială o fi știut el de ce nu i s'a potrivit în sistemul său religios această credință și a cunoscut bine pe Judei.

Egipteni, simbolisând reînvierea, credeau că este undeva departe în Arabia o pasăre, cât un vultur, cu pene de aur, care vine tot la cinci sute de ani în templu, dimpreună cu tată-său pe care îl culcă pe un așternut de smirnă și apoi îi dă foc. Iar pasărea cea bătrână după ce se preface cenușă, reînvie «mai tânără și mai frumoasă» și sboră cu fiul său îndărăt.

Acastă legendă a găsit-o istoricul grec Herodot la Egipteni și a scris-o în istoria lui. Judeii au împrumutat legenda de la Egipteni, și spuneau că este o pasăre mare numită Hol care trăește vecinic. Când a mâncat Adam și Eva din fructul oprit, toate animalele din Paradis au mâncat și ele, și toate au devenit muritoare. Singură pasărea Hol n'a mâncat și de-aceea trăește vecinic.



Corp de Egipten îmbalsămat (mumie).

După legenda judaică, deci, nemuritori în lume sunt numai doi: Iehova și pasărea Hol. Judeii însă necredând în reînvierea morților, au lepădat din legenda egiptenă tocmai partea cea mai frumoasă: mórtea și apoi învierea.

Pasărea în legenda egipteană se numește Fenix. Fiind-că David psalmistul și profeții vorbesc de ea, și fiind-că în grecesce foinix însemneză și pasărea acésta și palmierul, traducătorii din grecesce au făcut zăpăcélă. Așă în psalmul 92, vers 13 se dice: «Cel drept va întineri ca un fenix.» Ca cine anume? ca pasărea fenix, care învie din cenușa ei, ori ca arborele fenix (palmierul), care în fie care lună își lepădă câte o frunză și în locul ei crește alta tânără.

Pasărea fenix a fost primită de creștini ca simbol al mântuitorului nostru Christos. Precum ea singură se jefesco, ca să reînvie mai tânără, așă Christos s'a jertfit pe sine, ca să învie și el și omenirea cufundată în păcate.

Pe mormintele vechi creștine se ved adese-ori palmieri și paseri fenix — în loc de îngeri sau alte simboluri ce avem noi astăzi ca simboluri ale vieții viitoare. În loc de paseri-fenix se puneau pe morminte și chipuri de pelican. Despre acésta pasere se credea un lucru curios. Anume: că mama își omóră puilul cu desmierdările ei, apoi venea tata puilului

și atâta își sfâșia pieptul cu ciocul până eșia sânge, iar cu sângele inimii sale stropea puiul mort și-l învia. Sângele pelicanului se numea *apa vie a morții*.

În mitologia noastră, precum am spus, avem ideea reînvierii fizice și psihice în basme. Făt-frumos e o pasăre-fenix, care învie «mai frumos de cum a fost», tocmai cum credea Egiptenii de pasărea lor. Și, iarăși, el învie stropit fiind cu apă-vie, tocmai cum se credea despre pelican că-și învie puiul.

Se înțelege, nu poți apropia pe Făt-frumos de pasărea fenix, decât numai întru atât că și el și ea învie. Incolo sunt două concepții cu totul felurite.

G. Coșbuc.

Povețe despre păstrarea sănătății.

Curățenia.



Pentru ca omul să fie sănătos și frumos, trebuie să-și ție corpul tot-deauna curat. Necurățenia produce boale. În toate dimineațele să ne spălăm mâinele, fața, capul, gâtul, gura și dinții cu apă rece și cu săpun, să ne ștergem cu un ștergar și să ne pieptănăm.

Omenii cari nu-și țin gura curată și nu-și spală dinții în toate zilele, miros urât din gură, dinții lor se strică lesne, devin dureroși și cad de timpuriu. Asemenea să spălăm mâinile cu apă și cu săpun după oricare lucru necurat, iar picioarele cel puțin odată pe săptămână. Din când în când să spălăm corpul întreg; în timpul verii este priincios să-nătațea a se lua adese-ori băi reci (feredece, scalde) în gărlă sau în riâu, nu însă în bălți, heleștae, iazuri și în alte ape stătătoare și murdare. Este vătămător a se scâldea cu stomacul plin și îndată după mâncare, precum și când corpul este înfierbîntat din alergătură ori din muncă, ci în asemea cas să ne odihnim puțin, pentru a ne răcori înainte de a intra în apă rece. Luând băi reci să nu stăm în gărlă sau în riâu mai mult decât un sfert de oră.

Vestmintele și încălțămintele să se curețe în toate zilele. Rufele trebuie să se schimbe adese ori, căci nu este sănătos a se purta mai mult timp cămașa și ciorapii necurați. Este folositor ca să nu ne culcăm seara cu cămașa care am purtat-o ziua, ci să avem altă cămașă pentru noapte. Este urât obiceiul a se suflă jos mucii din nas și a-i răspândi

din nas pe mâini și după acestea pe haine. Fie care om să aibă deci batistă, basma ori șervet, nu numai în zilele de sărbători și pentru sudorea de pe față, ci și pentru nas.

Așternutul, locuința, toate uneltele, vasele și alte lucruri din casă să fie curate. Nu trebuie să fie cineva bogat pentru a fi curat; casa celui mai sărac se poate întreține cu curățenie și cu ordine. Toate lucrurile care le ținem curate dăinuiesc mai mult timp. O casă murdară nu este nici odată sănătoasă.

Frumusețea corpului se strică prin necurătenie și prin viață neregulată. La fetele și femeile sănătoase, rumenela obrazilor ce au primit-o de la Dumnezeu, este cea mai frumoasă, nu o mai putem înfrumuseța prin dresuri, vâpseli și sulimanuri. Este urât și vătămător sănătății a spoii (a boii) obrazii cu dresuri și sulimanuri, care sunt obicinuit otrăvitoare. Fetele cu obrazii palidii, albi, nu sunt sănătoase, și în loc de a întrebuița dresuri, să se caute cu doctor.

Femeile născându-se și copiii nou-născuți trebuie să se îngrijescă cu mare curățenie; cu păstrarea curățeniei la naștere ferim pe femeia lăuză și pe copil de boale grele; babele care moșesc pe femeile din sate și care n'au învățat la școala de moșe meșteșugul moșitului, nu știu cum se pot preîntâmpina boalele care se ivesc la mamă și la copil la naștere și curind după naștere; de aceea este trebuință ca femeile însărcinate să chieме la facere o moșă învățată, care știe mai bine rostul moșirei și a îngrijirii femeii lăuze și a copilului. În cele dintâi trei luni după naștere să se scalde copilul în apă caldă curată, rămânând în baie 5 până la 6 minute; dacă se poate, să se scalde în toate zilele și de la a treia lună înainte, dacă nu se poate acesta, să se scalde copilul cel puțin de două ori pe săptămână. După baie să se usuce bine tot corpul cu ștergar curat, să se desfacă bine toate creșturile pielii pentru a se pute șterge mai bine, mai ales la gât, la subțiori, de la pântice în jos, la ședut și pretutindenea unde pielea se spuzesce lesne din cauza umezelei și a necurăteniei. Capul cere o îngrijire osebită; el trebuie spălat cu săpun și pieptănat în toate zilele. Scorțele aflate pe pielea capului și lipite de păr să se depărteze cu săpun și cu pieptenele; dacă ele se desfac anevoie să le muțăm, frecându-le cu unt-de-lemn curat. Așternutul și vestmintele copilului să fie cât se poate

de curate, rufele să se primenescă adese-ori, cârpele să se schimbe îndată după ce le-a udat copilul. Nu este bine ca cârpele ude să se usuce numai și să se întrebuițeze din nou fără a fi spălate.

Copiii mai măricei trebuie să se deprindă de timpuriu ca să se țină singuri curați, să nu meargă la școală nespălați, nepieptenați, cu vestminte necurățate, murdare; ci să-și clătescă de dimineță, de mai multe ori, gâtulejul și gura cu apă curată, căci cu curățenie se preîntâmpină multe bôle.

Dr. I. Felix.



BALZAC POPORANIST' (1).

Benassis insistă pe lângă proprietarul Gravier să construască nise ferme pe un pământ înțelenit ce posedă în partea locului. După îndelungate tratări, proprietarul și doritor să facă binele, dar și convins că va câștiga, deștelină pământul, cheltuie o sumă mare cu construirea fermelor și le închiria țaranilor.

Doctorul își făcuse și el două ferme. Ast-fel, adevărata agricultură fu introdusă.

Acum neobositul poporanist se gândi la micile comerțuri legate de agricultură. Arată țaranilor că după cum vînd în oraș lăpturi, tot așa ar putea vinde paseri, oue, fructe, legume, fin, paie, etc. După cât va timp plecau la oraș pe fie-care săptămîină câte 60 de care cu asemenea mărfuri.

Legăturile cu lumea din afară devenind din ce în ce mai mari, oamenii se deșteptară, înțeleseră nevoia de carte. Nu numai că se făcuse o școală pentru copii, dar chiar o parte din oamenii vîrstnici învățară scrierea și citirea.

Agricultura fu perfecționată. Pământul fu îngrășat. Cres-

(1) Vezi No. 50.

cerea vitelor se întinse. Se înființară tăbăcării, cari dădură naștere cismăriei. Se înființă un atelier de pălării, altul de croitorie, o băcănie, o lipscănie.

După zece ani satul eră mare, frumos, curat. Ave 2.000 de locuitori în loc de 150 pentru că mulți veniseră să se stabilească acolo, atrași de un asemenea teren de muncă, câștig și fericire. Tôtă lumea scia carte și se plănuia prefacerea satului în târg.

* * *

Lucrurile înșirate așa par o poveste. Lasă că chiar poveste de-ar fi, încă e mai frumoasă de cât multe cari se scriu ori se traduc la noi. Dar când le cetesci acolo — în peste 300 de pagini — cu toate dezvoltările și legăturile logice trebuitore, de sigur că ele se presintă alt-fel de cât într'un scurt resumat.

Și apoi să nu uităm că romanul lui Balzac e scris prin 1830 și vorbește de lucruri cari s'ar fi petrecut curînd după căderea lui Napoleon. Franța de atunci nu eră Franța de acum. O îndelungă vreme de lupte politice și religioase, războie civile, revoluțiuni și schimbări de regim, iată atâtea cause cari puteau foarte bine să pricinuescă lăsarea în absolută părăsire a numeroase colțuri ale întinsei Franțe, până la cari nu erau nici drumuri și de-a căror existență abia dacă se scia la centru. Nu i autor frances care să nu ne vorbească de câte o asemenea localitate. Și se pare că în Rusia exemple de acestea au fost și mai târziu. Nu ne vorbește Recetnicov de satul Plodnipnaia, care semeană ca două picături de apă cu satul descris de Balzac? De cât, în satul autorului rus nu s'a găsit un Benassis, cel puțin nu se i-vise înainte de aparițiunea romanului «Plednipnaieniî».

Nu mai puțin nu cerem ca scrierea lui Balzac să fie luată ca o evanghelie și nici ca un program infailibil pentru poporanismul român. Altă țară, alte timpuri, și alte nevoi. La noi nu sunt sate de idioți și nici sate părăsite. Pretutindenî este o viață socială adevărată, care se hrănesce din sângele aceleeași vieți naționale. La noi nu se cere câte un om de o voință extra-ordinară, care să prefacă totul, după judecata lui.

Nu toate soluțiunile pe cari le-a găsit poporanistul frances acum o sută de ani pentru țara lui, vor fi bune astăzi pentru țara românească.

Ceea-ce vom învăța însă din *Medicul sătesc* este că prin muncă și stăruință se pot vindeca rele mai mari chiar de cât cele de cari suferă țărănimea română.

* * *

Activitatea poporanismului român, sub auspiciile actualului ministru, d-l Haret, este de sigur pe calea cea bună și în curînd va da råde frumoase.

Dacă din punctul de vedere al aplicării practice popora-

nizmul român nu trebuie să ia ca dogmă nici scrierea lui Balzac, nici o altă scriere de peste hotare, din punctul de vedere al principiilor călăuzitoare însă, găsim în romanul de care ne ocupăm idei și sfaturi cari se potrivesc de minune aci—și ori unde—și nu cred de prisos a redă câte-va din ele.

Ast-fel, Balzac dice: *aci totul trebuie să fie acțiune și exemplu practic*. Nimic mai adevărat. Ori câte conferinți teretice s'ar face țăranilor, ei nu se vor pătrunde de adevărul lucrului, de cât atunci când vor vedea cu ochii că aceea ce se spune se poate face și folosese.

Alta: *popórele fără nevoi sunt sărace*. Cât adevăr! Țăranii români nu pricep nevoia unei hrane mai bune, unei case mai sănătoase, unei haine mai potrivite și de aceea n'aũ ajuns să scóta nici din bogăția naturală a pământului românesc, nici din propria lor putere de muncă, tot folosul ce se poate scóte. De aceea țara noastră, care cuprinde în sínul ei atâtea bogății, este *de fapt* săracă. Faceți pe cei mai numeroși și mai puternici fii ai țării — pe țăranii — să priceapă toate bogățiile ce se pot scóte din pământ și din toate câte sunt în legătură cu cultura pământului și atunci veniturile vor curge, țara va fi bogată și va scăpa pentru totdeauna de jugul economic al străinătății.

«Adevărata politică a unei țări, dice iar Balzac, *trebuie să tindă la desrobirea ei de ori-ce tribut către străinătate, dar fără concursul rușinos al vămilor și al prohibițiunilor*».

Prin urmare masele trebuiesc luminate în toate privințele. Ast-fel vom ajunge să producem toate și să nu ne temem de concurența străinătății, aci în țară. Și lucrul nu e greu. Doctorul Benassis întrebat dacă i-a fost greu să lumineze pe țăranii și să-i îndrepte pe calea binelui, răspunde:

— De loc. Nu obosim mai tare spunând ce-vă folositor, de cât spunând palavre. Vorbind, ridând, le vorbeam de interesele lor. La început ómenii nu vroiaũ să mă asculte: eram surtucar și pentru ei surtucarul e un dușman. A trebuit să combat repulsiunea asta a lor. Intre a face binele și a face răul, nu-ı altă deosebire de cât liniscea ori tulburarea consciinței, ostenéla e aceeași.

Acelora deci cărora le încumbă sfinta misiune de a ridică starea intelectuală, morală și economică a țăranimei; preoții învățătorii și toți aceia cari trăind în mijlocul țăranilor, înțeleg că aũ datoria de a-i îndrepta spre un viitor măreț, care cuprinde în sine însuși viitorul patriei; toți aceia să nu uite că a vorbi lucruri folositoare, a da sfaturi înțelepte și rodnice, nu e nici mai greu, nici mai ostenitor de cât a vorbi de lucruri indiferente. Dar în același timp ei să nu uite încă o vorbă a lui Balzac: toți țăranii sunt fiii sfintului Toma, apostolul necredincios; ei vor în totdeauna fapte, în sprijinul vorbelor.


Const. Graur.



Piatra de pe frontispiciul porții de la fortăreța Cetății-Albe
(din anul 1438).

Îngrijirea cailor.

Kerafilocelul.

a unui cai, pe lângă cornul curat al păreților, se formeză pe din năuntru lor, câte odată către fruntea copitei, alte dăți la sferturi, un corn nou, corn căruia i s'a dat numirea de *kerafilocel*.

De multe ori, dezvoltarea acestui corn de prisos, pare că nu are nici o pricică, totuși însă, întâlnindu-se mai des la animalele cu unghiile crăpate, acesta ne arată că seimele, nu sunt streine în multe cazuri, de formarea lui.

Une ori însă, cornul din nou crescut, poate să ajungă până la mărimea unui ou de găină. Forma lui nu este aceeași în tot-deauna; el poate să fie întreg sau găurit.

În afară de seime, kerafilocelul mai are de cauză loviturile făcute pe păreții copitei, ciocăniturile tari la nituirea vârfului caelelor, precum și izbiturile unghiei de corpurile tari, pe cari animalul le-ar întâlni în mers.

Kerafilocelul se *arată prin schiopătură*. Se poate cu toate acestea ca animalul să meargă regulat, sau să schiopete cu răstimpuri. Examinându-se piciorul schiop, copita bolnavă se înfățișează într'o anumită parte, ce corespunde cu locul unde s'a produs cornul de prisos, mai bombată, mai eșită în afară; dacă cu un ciocan mic, sau cu o cheie, o ciocănim, vedem adesea că animalul arată durere, mai ales când izbim partea bombată.

Când kerafilocelul a ajuns până jos, la talpă, dacă calul este despotcovit, constatăm în dreptul lui, către unirea talpei cu păreții copitei — pe linia albă, — o mică scobitură unde cornul se prezintă de obicei sdrențuit, fărămicios, ceea-ce a făcut pe mulți să dea numirea acelei scobituri, de *furnicar*. Tot aci întâlnim, când kerafilocelul nu este întreg, o mică găurice, o fistulă, cu o lungime de 2—3 cen-

timetri și mai mult chiar, din care fistulă se scurge, nu în tot-deauna însă, un puroi negricios, murdar.

Kerafilocelul *nu se vindecă* nici odată singur, de aceea pe cât este cu putință să evităm producerea lui, îngrijind ca crăpăturile copitelor să fie tratate în grabă, ca potcovitul să se facă cu pricepere.

Dacă bóla s'a desvoltat, procedăm în modul următor: scurtăm cu cuțitóea, sau mai bine cu renetă, perețele copitei în dreptul cornului kerafilos, întocmai ca la seime, făcând ast-fel ca sprijinul unghiei să nu aibă loc în acea parte. Se póte încă, când schiopătura este însemnată, să răđuim cu rașpelul părății copitei în partea bombată, ce corespunde cu kerafilocelul.

Aceste mijlóce sunt folosítóre când réul este puțin însemnat, în casurile grave, trebuie să *depărțăm* cornul nou crescut, adică să scótem kerafilocelul afară. Acéstă operațiune nu se póte face decât de medicul veterinar.

Irimia Popescu

Medic-veterinar.

Cum póte învățatorul să ajute la îmbunătățirea economică a sătenilor.



Ómna la câmp, ca și în grădina de zarzavaturí, sunt de făcut o mulțime de lucrări practice și folosítóre omului ca și câmpului. În grădina de zarzavaturí, învățatorul, după ce va fi pe deplin convins, că unii din părinții copiilor au pe lângă casa lor ast fel de grădini semenate cu zarzavaturí, va puté pune întrebarea unuia din copiii școlari, dacă părintele lui a început la recoltarea zarzavaturilor? Copilul la întrebare, va trebui să răspundă, da, sau nu. Fie răspunsul afirmativ sau negativ din partea copilului școlar, învățatorul se va duce cu copiii în grădină, unde va trebui să dea tóte explicațiunile cuvenite la recoltarea fie-cărui zarzavat, ca și la păstrarea lui. Să presupunem cazul, că învățatorul se duce în grădină și se oprește lângă un strat cu morcoví. Mai întâi va pune întrebarea copiilor dacă la părinții lor au vėđut vr'odată cum se recoltéză morcovul? Unii din copii vor răspunde: că părinții lor i-au recoltat cu sapa, iar alții vor răspunde că părinții lor i-a recoltat cu casmaua (hârlețul). În cazul acesta învățatorul va spune copiilor, părinții voștri cari au recoltat morcovul cu casmaua, au făcut o bună lu-

crare, căci numai cu casmaua se p^ote sc^ote din p^om^ont t^ot^o r^od^odcina morcovului, pe c^ond cu sapa se taie r^od^odcina, a^o c^o parte r^om^one *in* p^om^ont. *In* cazul acesta produ^octiunea este mai mic^o *si* r^od^odcinele recoltate nu se pot p^ostr^o a^o bine, ca r^od^odcinele recoltate *int*regi.

Inv^oet^otorul pun^ond m^ona pe casm^o va *ince*pe s^o recolteze vre-o c^ote-v^o r^od^odcin^oi de morcov^o, ca copiii s^o r^om^oie pe deplin mul^oumi^o *si* convin^oi c^o numai cu casmaua se p^ote face o bun^o recolt^o a plantelor r^od^odcin^ose din gr^odina de zarzavatur^o.

Dup^o aceea le va ar^ota recolta *si* cu sapa, a^o ca copiii prin ei *in*si^oi s^o r^om^one p^otrun^oi de adev^oer, c^o recolta r^od^odcin^oselor, cu sapa, este *in* paguba p^orin^oilor lor; de *ore*-ce prin recoltarea cu sapa, apr^ope jum^otate din r^od^odcin^oi r^om^one *in* p^om^ont. La acest r^ou se mai adaug^o altul, c^o r^od^odcinele de morcov^o t^oiate, se p^ostr^oz^o peste iarn^o mai anevoie, dec^ot cele net^oiate.

Copiii curio^oi din firea lor s^o scie de ce r^od^odcinele t^oiate, se p^ostr^oz^o mai anevoie dec^ot cele *int*regi, vor *int*reb^o pe inv^oet^otorul lor. Care este cauza? Inv^oet^otorul va trebui s^o le spun^o: c^o sucul r^od^odcinelor t^oiate, venind *in* atingere cu aerul, *ince*pe a se muce^o *si* ac^ost^o muce^ol^o, cu timpul stric^o t^ot^o r^od^odcina *si* se p^ote *int*inde *si* la r^od^odcinele *int*regi. Le va spune c^o muce^ol^o nu este dec^ot un fel de ciuperc^o car^oi se *in*mul^otesc f^orte repede, a^o c^o *in* vre-o c^ote-v^o s^opt^om^oni t^oi morcovii se pot stric^o.

Ca conclusiune din punct de vedere economic *si* moral, se p^ote deduce: c^o daca recolta plantelor r^od^odcin^ose din gr^odina de zarzavat se va face cu sapa, apr^ope jum^otate din r^od^odcin^oi r^om^one *in* p^om^ont, iar cele recoltate se vor muce^o, a^o *in* c^ond din munca n^ostr^o dintr'un an, din aceste zarzavatur^o nu vom put^o s^o tr^ogem adev^oeratele fol^ose pentru hrana n^ostr^o. De aceea nu trebuie s^o ne fie lene, de a *int*rebuint^o casmaua *in* loc de sap^o, *si* la cump^orarea casmalei s^o nu ne scumpim cu 2 sau 3 ban^oi mai mult, ce vom da pe acest instrument agricol. Cu casmaua, nu numai c^o putem s^o facem *in* mod economic recolta plantelor r^od^odcin^ose, dar *si* p^om^ontul *in* gr^odin^o se sap^o mai bine *si* mai ad^onc, se m^oruntesce mai bine, nu se p^ote b^ot^otori nic^oi odat^o cu picior^oele, *si* r^od^odcinele buruenilor rele, ca pirul, p^ol^omida, etc., se pot sc^ote mai bine din p^om^ont.

Un p^om^ont s^opat cu casmaua, aerul, c^oldura *si* ume^ol^o, *il* str^obat u^oor, prin urmare *si* plantele de gr^odin^o *in* ast-fel de p^om^ont cresc mai bine *si* vor da o recolt^o mai bogat^o, *si* *in* cazul acesta vom fi mai c^ostiga^oi. Cu sapa, or^oi c^oat^o bun^o-voin^ota vom av^oe, nu vom put^o sap^o p^om^ontul nic^oi odat^o a^o de bine ca cu casmaua.

In cazul acesta, ca copiii s^o r^om^oie convin^oi de adev^oer, inv^oet^otorul, va sap^o el singur o bucat^o de p^om^ont *in* gr^odina

școlară cu casmaua, și o altă bucată cu sapa. După aceea va pune pe unul din copii, care este mai mare, să sape și el cu casmaua, și pe urmă cu sapa, apoi îl va întrebă, la care lucrare a simțit mai multă ușurință, la lucrarea pe care a făcut-o cu casmaua sau cu sapa, și care din aceste două lucrări este mai bine făcută?

Copilul va răspunde fără a se gândi mult: că săparea pământului cu casmaua este mai ușoră și mai bună. Alți copii, ca să se convingă și ei de adevăr, vor cere învățătorului, ca să-i lase și pe ei să sape puțin cu casmaua și cu sapa. Învățătorul va trebui, pe cât va fi posibil, să le satisfacă dorința lor. Numai cu modul acesta, învățătorul va pute mai bine infiltra în tinerele odrasle ce-i sunt încredințate, metoda cea mai bună și economică la lucrarea pământului în grădină, ca și la câmp afară.

În cât privește păstrarea zarzavaturilor peste iarnă, în pivniță sau în beciuri orî afară în grăpă, copiii școlari trebuie să fie de față când învățătorul își va așeză ast-fel de zarzavaturi. În pivniță, va alege un colț mai întunecos, de óre ce lumina ajută la creșterea zarzavaturilor. Mai întâiu pe lângă perete va pune un strat de nisip bine uscat, în grosime de cel puțin 4 cm., după aceea va pune un rând de morcovi, depărtați de un cm., așa că fie-care rădăcină de morcov să fie acoperită de nisip, fiind-că în cazul acesta mucigaiul (bóla) de la o rădăcină, este împiedecat de a se propagă la rădăcinele sănătoșe, sau bóla se propagă cu mai multă greutate. Dacă nisipul este umed, zarzavaturile, păstrate în ast-fel de nisip, capătă miros de pământ, (în cazul acesta nu se pot întrebuița la fiertură) întră în creștere mai ușor și mai de timpuriu. De aceea, dacă nisipul este umed, trebuie să-l lăsăm afară să se usuce bine, și numai după aceea să-l întrebuițăm. Deci în pivniță, ca și în beciuri, orî în gropi, zarzavaturile rădăcinóșe se așeză în rânduri, acoperind fie care rând cu un strat de nisip bine uscat, iar în grăpă putem să întrebuițăm pământul scos din grăpă, dar uscat, și când grăpa s'a umplut, de-asupra se pune un strat mai gros, ca apa de plóie să nu póta pătrundă la rădăcină.

A le vorbi copiilor de la țară de ast-fel de lucruri, fără ca să le vadă, este un timp pierdut, și din contră dacă ved, este un timp câștigat în economia domestică și a câmpului.

Numai cu mijlocul acesta, învățătorii satelor vor pute ridică mai curînd partea economică și morală a satelor. De aceea, fie-care învățător va trebui să aibă pământ și instrumentele trebuincióșe la cultura lui.

V. S. Moga.

Părinții au cea d'întăiu și cea mai de aproape chemare pentru creșterea copiilor.

Instrumentele agricole.

Drin descoperirea deosebitelor instrumente agricole, s'a dat plugarilor posibilitatea să-și lucreze pământul treptat tot mai bine, în raport cu îmbunătățirea acelor instrumente. Astăzi deja stă la îndemâna plugarului o mulțime de instrumente și mașini de care s'ar pute folosi, dar dînsul din firea sa neîncredător și cu judecată rece se folosește cu multă chibzuială numai de cele mai trebuincioase, și are dreptate. Să mă explic.

Poporul numai atunci jertfesce când s'a convins deplin despre bunătatea ori folosul unui lucru, însă nu grăbesce. Plugarii noștri convingându-se că, plugul de fier face mai bună arătură ca cel de lemn, l'a părăsit deși eră moștenit de la străbuni. Pe încetul cu toții se aprovizionează cu pluguri de fier. Din această procedare ni se dă dovadă că, plugarul român rivnesce la progres, că judecata lui lucrăză încet dar bine. Ține la vorba din bătrâni: graba strică treba.

Intre împrejurările de astăzi, când cu instrumentele agricole se face atâta reclamă pe toate căile, când laudele de bune, spornice și eftine străbat toate bordeele, dacă țaranii n'ar judecă mai rece și ar fi încredători, atunci mulți dintre dînșii ar fi păcăliți și păgubiți.

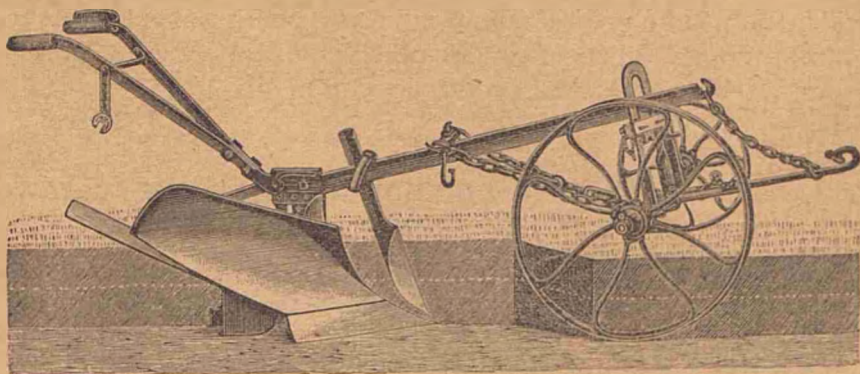
Mulți dintre proprietari, luați de curentul reclamei și laudelor exagerate, au risipit capitale însemnate pentru unele mașini și instrumente agricole, cari stau aruncate prin curți, în prada ruginii, fără nici un folos. Acesta din două motive: ori că nu sunt bune și practice, ori că n'au personal instruit care să scie lucră cu dinsele. De aci avem învățatură, ca să nu grăbim a cumpără instrumente și mașini agricole, până prin experiență nu suntem convinși de bunătatea lor.

După cum s'au lepădat țaranii de plugul de lemn, introducând cel de fier, când au văduț că arătura de la suprafața pământului nu răsplătesce munca și că este trebuință de arătură mai bună și adîncă, întocmai va procedă cu grapa lui de mărăcinii în viitorul mai depărtat și acesta pe cuvîntul că grapa de mărăcinii în combinație cu cea de fier, pôte îndeplini muncă foarte folositoare.

Pe lângă cele două instrumente principale în agricultură foarte curînd se va introduce a treia, mașina de semănat.

Introducerea mașinei de semănat în agricultură va spori vëndând cu ochii dobînda ce se pôte obține pe pămînt, va spori cantitatea și va îmbunătăți calitatea recoltelor din trei motive: cu mașina se sēmēnă mai puțină sēmînță, sēmēnându-se cu grije nu rēmân greșuri, plus că sēmînța aședată tot la aceeași adîncime se apără de intemperii.

De unde rezultă că facem o însemnată economie în sēmînță, de ore-ce acēsta prin mașină tōtă se aședă în pămînt în cāt este scutită de frig și apărată de paseri, decī trebuie sēmînță mai puțină, ca la sēmēnatul cu mîna. Din împrejurarea că nu rēmân greșuri, rāzore și fāșii de pămînt ne sēmēnate, la seceriș fōrte natural se obține recoltă mai mare. Din aședarea sēmînței la aceeași adîncime rezultă scutirea aceleea de frig, secetă și vēnturi, acestea contribue ca pămîntul să ne dea o produțiune de calitate mai bună.



Plug de fier sistematic.

Folosul mare ce pot aduce aceste mașini în agricultura țarei nōstre nu se pôte tīgădui, acēsta o spun și o mărturisesc din propria-mi experiență. Piedeca că nu se pot spori, de și sunt atāt de folositoare, trebuie căutată în douē împrejurări, prețul scump cu care se vînd, așă că plugarii singuratici nu pot să le cumpere, și necunoscința utilității ce rezultă din lucrul isprăvit cu ele.

Cumpărarea, sporirea și lățirea mașinelor de semănat este rezervată pentru băncile sau însoțirile comunale. Introducēnd însoțirile treptat, aceste instrumente agricole, de mare folos, vor îndeplini o faptă de mare însemnătate, care vedit va contribui la buna stare a plugarilor și sporirea avuției naționale.

Activitatea însoțirilor comunale nu p \acute{o} te fi m \acute{a} rginit \acute{a} numai la credit și depuneri, ci trebuie s \acute{a} caute mijl \acute{o} ce și teren, cum și pe ce cale s \acute{a} r put \acute{e} spor \acute{i} c \acute{a} știgul membrilor și cum s \acute{a} r deschide nou \acute{e} izv \acute{o} re de dob \acute{a} nd \acute{a} , din cultura p \acute{a} m \acute{i} ntului prin \acute{i} ntel \acute{e} pt \acute{a} procedare.

Afl \acute{a} ndu-ne \acute{i} n pr \acute{e} jma vremei c \acute{a} nd urm \acute{e} z \acute{a} sem \acute{e} natul de t \acute{o} mn \acute{a} , c \acute{a} nd teren și c \acute{a} mp deschis \acute{a} șt \acute{e} pt \acute{a} \acute{i} ntrebuin \acute{t} area mașinelor de sem \acute{e} nat, c \acute{a} nd \acute{i} nsoțirile pot s \acute{e} -ș \acute{i} estind \acute{a} lucrarea \acute{i} n ac \acute{e} șt \acute{a} direcț \acute{i} une, cu at \acute{a} t mai v \acute{e} rtos c \acute{a} pentru mașina dat \acute{a} spre folosinț \acute{a} se incas \acute{e} z \acute{a} chirie, \acute{a} ș \acute{a} c \acute{a} \acute{i} nsoț \acute{i} rea dup \acute{a} regula de amortisment, \acute{i} n 5 --- 10 an \acute{i} reprimesce preț \acute{u} l mașinei, plus dob \acute{a} nda capitalului \acute{i} ntrebuinț \acute{a} t spre acest scop.

Sper \acute{a} m c \acute{a} direcț \acute{i} unile \acute{i} nsoțirilor comunale, vor lu \acute{a} spre apreciere dovedile date din experienț \acute{a} despre mașina de sem \acute{e} nat, și nu vor \acute{i} nt \acute{a} rzia \acute{i} n interesul, bine priceput al membrilor plugari, a procur \acute{a} acest obiect folositor, care \acute{i} ntr'un singur an \acute{i} și r \acute{e} spl \acute{a} tesce preț \acute{u} l de cump \acute{e} rare.

I. Costin.

Cultura pomilor fructiferi (1).

c) Șc \acute{o} la de altoit, — dup \acute{a} cum numirea o arat \acute{a} , — se numesc locul anume preparat, unde se s \acute{a} desc pomii scoși din șc \acute{o} la provisorie pentru a fi altoiți.

Pentru o bun \acute{a} prosperare a pomilor \acute{i} n șc \acute{o} la de altoit, trebuie s \acute{a} se aib \acute{a} \acute{i} n vedere poziț \acute{i} unea locului care trebuie s \acute{a} fie cev \acute{a} mai deschis \acute{a} , adec \acute{a} s \acute{a} nu fie ferit \acute{a} de v \acute{e} nturi, cu scopul de a se deprinde pomii cu r \acute{e} c \acute{e} la v \acute{e} nturilor. Locul ales pentru șc \acute{o} la de altoit, trebuie s \acute{a} fie pe c \acute{a} t se p \acute{o} te mai \acute{i} n apropiere sau chiar l \acute{a} ng \acute{a} șc \acute{o} la provisorie. P \acute{a} m \acute{i} ntul se cere a fi de bun \acute{a} calitate și bine lucrat, \acute{i} n care scop trebuie neap \acute{a} rat defundat. Defundarea se face \acute{i} ntocmai cu cea descris \acute{a} pentru gr \acute{a} dina de legume. Dac \acute{a} defundarea se face de cu t \acute{o} mn \acute{a} , p \acute{a} m \acute{i} ntul se las \acute{a} negreblat p \acute{a} n \acute{a} prim \acute{a} v \acute{a} ra, iar dac \acute{a} defundarea se face prim \acute{a} v \acute{a} ra, p \acute{a} m \acute{i} ntul se grebl \acute{e} z \acute{a} și se s \acute{e} m \acute{a} n \acute{a} cu legume dintre acelea cari nu s \acute{a} r \acute{a} c \acute{e} sc prea mult p \acute{a} m \acute{i} ntul și cari se recolt \acute{e} z \acute{a} mai timpuriu pentru ca s \acute{a} se p \acute{o} t \acute{a} \acute{i} ncepe \acute{i} n spre t \acute{o} mn \acute{a} preg \acute{a} tirele trebuinciose pentru plantarea pomilor.

P \acute{a} m \acute{i} ntul se \acute{i} mparte \acute{i} n șc \acute{o} la de altoit \acute{i} n dou \acute{e} tarlale egale, desp \acute{a} rțite \acute{i} ntre ele printr'un drum mai larg ; aceste dou \acute{e}

(1) Veđi No. 50.

tarlale se împart la rîndul lor în altele mai mici despărțite prin poteți înguste.



Școala de altoit împărțită în două.

În fie-care an, plantăm câte una din aceste tarlale cu pomi scoși din școala provizorie, așa că după opt sau zece ani, toate tarlalele sunt plantate cu pomi; după trecerea acestui timp, pomii plantați în tarlăua No. 1, adică în anul I-iu, fiind în de-ajuns desvoltați, se scot și se plantază la locul destinat pentru grădina sau livada de pomi. Urmăm ast-fel în fie-care an și cu cele-lalte tarlale.

Pe dată ce s'a'u scos pomii de pe o tarla, pămîntul se sapă și se sémănă cu o plantă prășitoare; acesta se repetă cel puțin timp de două ani, pentru ca pămîntul să se mai odihnescă și să 'și pótă recâștigă o parte din hrana ce a fost suptă de pomi.

Plantarea pomilor în școala de altoit se face în rînduri, despărțare între ele de la 60 — 70 cm., distanță care se păstrează și între pomi. Pentru a puté merge în linie dréptă cu plantatul pomilor, întindem o sfóră în lungul tarlalei și pe lângă această sfóră însemnăm cu nisce țarușe locurile pe unde trebuie făcute gropile pentru plantarea pomilor. Se mută în urmă sfóra pe al doilea rînd tot pentru scopul de a face semnele, iar pe rîndul întâiu, gropile încep a se lucră imediat prin semnele arătate; ast-fel urmăm până ce terminăm cu tótă tarlăua.

Avënd gropile făcute, începem a scóte pomii din școala provizorie, și numai atâția scótem, câți socotim că-i putem plantă într'o ȓi. La scóterea pomilor, să fim cu băgare de sémă spre a nu le strică rēdăcinile. Pomișorii scoși se pregătesc pentru plantare, tăindu-le rēdăcina *cea lungă* (principală), precum și tóte cele-lalte rēdăcinii cari ar fi sdrelite etc. Să ne ferim însă de a tăia mustățile (vinele cele subțiri), căci acestea sunt cele mai de folos pentru pomi.

Pentru ca rădăcinele t ete să nu prin d  racil  (rană, putrefac ie)  n p m nt, t etura trebuie făcută în tot-deauna piezi  să în a  fel ca t etura piezi  să se a ede pe p m nt, când îngropăm r d cina. Ast fel pomi orii prepara i, se aleg după mărime ( n l ime), a ed nd  nt iu pe ace tia în grop   i treptat, după mărime pe cei-lal i. La aședarea pomilor în gr p , avem grijă a le întinde  i respira bine rădăcinele pe p m nt, după care apoi, turnăm p m ntul bine m run it peste r d cini  i pe măsură ce gr pa se umple cu p m nt, s lt m u or pomul pentru a face ca p m ntul să se  ndese mai bine pe lângă r d cini.

După ce gr pa s'a umplut,  ndes m p m ntul cu piciorul,  i pe lângă fie-care pomi or se t rn  apă, pentru a face ca p m ntul să se lipesc   i mai bine de r d cini.

 n tot timpul c t pomi orii sta  în școla de altoit, se pr sece cel puțin de două ori pe vară  i se udă de câte ori va fi de trebuin . Udatul în primul an nu trebuie neglijat,  i repetat chiar c t mai des dacă timpul este secetos.

Trunchiul pomilor de asemenea se îngrijesce, cur tind toți lăstarii ce ar crece pe d nsul sau din rădăcină.

(Va urma).

Ión E. Mihăescu.



M rtea mare alului Filipescu.



arele mare al al cur ii regale, George Filipescu, a încetat din vie  la Bad-Nauheim, din cauza unei b le de inimă, de care defunctul suferea de mai multă vreme.

George C. Filipescu s'a născut în Bucure i la 1840. Studiile  i le-a făcut în Germania  i Austria.  ntors în țară a intrat în armata Moldovei cu gradul de sub-locotenent  i a devenit apoi aghiotantul lui Cuza-Vodă. La 1862 demision  din armată  i se stabili în Bucure i. La 1866 c nd sosi prin ul Carol, George C. Filipescu fu numit mare al al cur ii domnec   i ocupă ac st  demnitate p n  la 1874. Trimis ca agent al ării la Petersburg, a rămas în acest post p n  la 1876 când, în urma retragerii guvernului conservator al lui Las-car Catargi,  i d d  dimisia. Mult timp a stat retras din vie  politică. Acum patru-cinci ani, după retragerea generalului Vlădescu de la curte, M. S. Regele  nfiin  postul de mare mare al  i-l  ncredin  d-lui G. C. Filipescu, post pe care îl ocupă p n  în ultimele momente. Corpul decedatului a fost adus în

țară și Marți 17 curent, la orele 3 p. m., a avut loc, la cimitirul Bellu, înmormântarea rămășițelor pămîntesci ale regretatului George C. Filipescu, mare mareșal al Curții regale.

Capela cimitirului Șerban Vodă, unde încă de Lună după amiazi a fost transportate rămășițele mortuare, era îmbrăcată în negru și decorată cu plante naturale.



Mareșalul Filipescu.

În mijlocul capelei se ridică catafalcul, care dispărea sub mulțimea jerbelor și corónelor de flori naturale. În cele patru colțuri, ardeau patru mari făclii de ceară albă. În fața catafalcului pe perinițe de catifea roșie, erau aranjate numeroasele decorațiuni ale fostului mare mareșal. În jurul catafalcului, omenii de serviciu de al palatului regal, în ținută de ceremonie.

Între numeroasele coróne, una prea frumoasă, de violete și flórea reginei, atrágea privirile. Panglicele *mauve* purtau inscripția: «Regele și Regina — Lui George C. Pilippescu».

O altă prea frumoasă corónă din partea A. S. R. Principelui Ferdinand, de trandafir naturali purtând pe panglică albe o singură literă: «F», deasupra corónei princiare.

O frumoasă corónă de laur și stejar, din partea d lui președinte al consiliului de miniștri: panglică negre cu inscripțiunea: «D. A. Sturdza — Patriotului luminat — amicului sincer».

Din partea curții regale, o corónă de pansel și rose albe, cu panglică albe; o corónă de laur și stejar din partea creditului funciar rural, cu panglică albe; de laur și stejar, cu panglică negre, din partea Băucei generale române; de flori naturale, pan-

glicii *mauve*, din partea policlinicei «Regina Elisabeta»; de liliac și panselle, cu panglicii negre, din partea societății de asigurare «Națională»; de stejar și laur, panglicii negre, din partea societății de asigurare «Patria»; de trandafiri și foi de palmi din partea Diaconeselor, purtând pe panglicii *mauve* inscripția «Surorile recunoscătoare»; apoi jerbe și corone de flori naturale din partea: Soției repausatului și membrilor familiei; prințului și prințesei George Valentin Bibescu; d-lui Al. I Filipescu; d-nei Maria Cantacuzino; d-nei și d-lui Al. Marghiloman; d-nei Sabina dr. Cantacuzino; d-nei Caterina Emil Ghica; copiilor lui Alexandru Balș. etc., etc.

Serviciul religios, început la orele 3, a fost oficiat de P. S. Arhereu Nifon, vicarul S-tei Mitropolii, înconjurat de preoții Gh. Floru și A. Bocancea și preotul Anastasiu, de la biserica din Copăcenii-Mogoșesci.

Onorurile militare au fost date de următoarele trupe:

Două batalioane din regimentul 1 geniu, cu muzica, sub comanda d-lui locot.-colonel V. Polizu; un divizion din regimentul 2 roșiori, sub comanda d-lui maior N. Baranga; o baterie din reg. 10 artilerie, sub comanda d-lui locotenent Negură.

Trupele cari au luat parte în paradă au fost puse sub comanda d-lui general Brătianu.

Forțe multă lume a asistat la serviciul religios.

După terminarea serviciului divin s-au ținut următoarele cuvântări:

D. D. Sturdza, în numele guvernului.

P. S. S. Arhiereul Nifon, în numele societății de bine-facere *Regina Elisabeta*.

D-l general Priboianu, mareșalul Palatului.

D. I. Kalinderu, administratorul domeniului Coronei.

După aceea cosciugul a fost luat pe brațe de servitorii palatului și depus în cavoul familiei.

X.

Informații.

În ziua de 27 Septembrie 1802, orele 3 p. m., se va ține la Eforia spitalelor Civile, licitație publică orală pentru vânzarea spre exploatare a următoarelor porțiuni de pădure:

Județul Prahova.

1). 5 parchete din pădurea Doftănețul, garanție provizorie lei 1.500.

2). 5 parchete din pădurea Nâmțu, de pe valea Azuga, garanție provizorie lei 650.

3). 433 arbori brași din pădurea proprietății Măneciurile, trupul Scheulesci, Valca Crasna, garanție prov. lei 325.

Condițiunile generale pentru exploatarea acestor parchete sunt cele publicate în «Monitorul Oficial» No. 174/901; iar cele speciale, precum și ori-ce alte informațiuni, se pot lua la serviciul Bunurilor Eforiei în zilele și orele de lucru.

Art. 68—79 din legea comptabilității publice sunt aplicabile acestei licitații.

* * *

Din Situația tesaurului public la 31 Iulie 1902, se vede că încasările pînă la această dată au atins cifra de 229.801.550 iar plățile au fost de 215.585.748 lăsând astfel un excedent de peste 14 milioane.

Din compturile provisorii, se constată că, în cursul lunii August și pentru exercițiul 1901 — 1902, s'a mai încasat 2.668.601 lei.

Pe lângă aceasta, pînă la 30 Septembrie, ca încasări sigure tot în comptul acestui exercițiu, mai putem compta:

1.200.000 Exced. de la C. F. R.
1.100.000 Divid. de la cred.: agrtole.
1.000.000 Din alte venituri.

3.300.000

2.668.601 Incasări pe August.

229.801.550 Incas. pînă la 31 Iulie.

235.770.151 Totalul încasărilor.

218.500.000 Plăți.

+ 17.270.151 Excedent.

Așa dar, excedentul budgetului pe anul financiar 1901—1902 va fi între 17 și 18 milioane.

Va trece peste 17 milioane cu întreaga sumă ce se va plăti în mai puțin, pînă la 30 Septembrie, din totalul cheltuelilor budgetate de 218 jum. milioane.

* * *

Până la 31 Iulie, încasările pe exer. 1902—903 se urcau la 68.625 764 lei în cursul lunii August și pentru acest exercițiu, s'a mai încasat 26.830.449 lei, cu 6 milioane mai mult de cât în luna corespunzătoare a anului trecut.

Până acum, în cele 5 luni ale exercițiului de la 1 Aprilie la 31 August, s'a încasat cu 18 milioane mai mult de cât în cele 5 luni ale anului trecut.

Acastă constatare, precum și excedentul exercițiului 1901—1902, ne interzice de a mai insista să punem în evidență mersul încasărilor și însănătoșirea finanțelor Statului român.

* * *

În ziua de 5 Octombrie, a. c., orele 10 a. m., se va vinde prin licitațiune, în localul administrației târgului de vite de la Constanța, 148 berbeci produși la oieria statului din următoarele rase:

56 Merinos-Spancă
23 » țigae
2 Sontdown țigae
52 » Carnabat
12 Carnabat pur
3 Țigae pură.

Tot cu această ocaziune se vor vinde 153 oi bătrâne din rasele Spancă, Țigae și Carnabat.

Prețurile de la care va începe licitațiunea sunt următoarele:

Merinosul Spancă 30 lei de cap
» țigae 25 » » »
Sontdown-țigae 20 » » »
» Carnabat 20 » » »
Carnabat pur 15 » » »
Țigae pur 15 » » »
Oile din toate rasele 10 » » »

Până la ziua licitațiunii, amatorii pot vedea berbecii și oile de vânzare la târgul de vite de la Anadachioi lângă Constanța.

Pentru a lua parte la licitațiune, concurenții vor trebui a depune o garanție de 10% din valoarea estimativă a berbecilor sau oilor pentru care a concurat, iar după adjudecare vor fi obligați a completa imediat tot costul în mâinile reprezentantului administrației financiare locale ce va lua parte la licitațiune și după care numai, se va liberă și ridică imediat berbecii ori oile.

Legea comptabilității generale a statului este obligatorie la ținerea licițațiunei.

— Cu începere de Luni, 16 (29) Septembre a. c., orele de lucru în biurourile administrațiunei centrale a căilor ferate vor fi dimineața de la 9 până la 12 și după amiazi de la 3 până la 6.

Casa centrală va fi deschisă pentru public numai de la orele 10 până la 12 dimineața și de la 3 până la 5 d. a.

— D-l Nicolae Florescu a fost numit director al gimnasiului Cantemir din Capitală.

— La 1 Octombore 1903, se vor ține la Universitatea din Bucuresci examene suplimentare de capacitate la specialitățile de limbele română, latină, franceză și germană, matematicii și sciințele naturale cu higiena.

— Ministerul de domenii a adresat următorea circulară d-lor prefecti de județe:

«Acum când se apropie timpul culesului porumbului, cred de datoria mea a atrage deosebita d-văstră atențiune asupra vătămătorei deprinderi ce s'a luat în multe localități și care consistă în culesul porumbului prea de timpuriu, adecă înainte de a fi ajuns la complecta maturitate.

«Cunósceți, ca și mine, domnule prefect, neajunsurile ce decurg pentru populațiunea rurală din culegerea porumbului încă necopt.

«Nu numai că porumbul perde din calitate și este expus a se strica, dar pus în consumațiune devine una din causele care produce teribila bôlă numită pelagra.

«Nu am nevoie să insist asupra importanței ce are culesul porumbului când este pe deplin copt. D-văstră care trăiți în mijlocul populațiunei rurale o cunósceți acésta tot așa de bine ca și sub-semnatul.

«De aceea, vè rog cu insistență, domnule prefect, ca prin diferitele organe de cari dispuneți, să luați tôte măsurile pentru a îndemnă pe cultivatori să nu puie la culesul porumbului, până ce acesta nu ar fi pe deplin copt.

Primarii cei d'intăiu să se puie în contact direct cu toți cultivatorii și să le deslușescă că interesul lor atât bănesc cât și sănătatea lor, impun acésta măsură.

«Mè folosesc de ocaziune, domnule prefect, pentru a vè atrage atențiunea și asupra culesului viilor pe-acolo pe unde aũ rēmas. Și viile se culeg prea de timpuriu în unele localități, așa că vinul produs, pe lângă că este de cea mai próstă calitate, dar nici nu se păstrează. Vè rog și în acésta privință a face recomandațiunile cuvenite.

«Despre măsurile ce veți luà și rezultatele ce veți dobândi, vè rog, ca la timpul cuvenit să puneți în cunoscință pe sub-semnatul».

Mulțumire.

D-l Atanasie Polihroni, fabricant de olane în com. Bașchioi, plasa Babadag, oferind școlei pentru acoperămintul atenanselor aflătore pe lângă școlă ce dirijez, olane în valóre de peste 40 lei și d-l Petcu Miliu, comersant și antreprenor de păduri din cât. Camber, gratuind lemnele necesare la construcțiunea unui pavilion în grădina școlei, în valóre de 25 lei. Le aduc în numele școlei sincerele mele mulțumiri.

Gh. Adam

dirig. școlei Bașchioi jud. Tulcea.

TEATRU SATESC

PĂCATELE LUI GÂNJU (1).

(piesă în trei tablouri)

de N. RĂDULESCU-NIGER

SCENA III.

Manea, Tase, Gânju apoi Ión.

Gânju. Ei, haide, scóteți, că vorba lungă spor n'aduce...

Tase. Ho, țară! Cade omu din copac și tot se hodinesce trei zile!.. De scos, ulte, am scóte, că de-aceea ți-am trecut pragul porții. Numa... unde să ședem, că pustie ogradă...

Gânju. Ca la om nevoiaș... N'ați fi vrând să fie la mine ca la Curte...

Manea. D'apoí nevoile, dumitale, bade Gânjule... se chiamă pe la alții, belșug... vecin bun cu norocul...

Gânju (tușind). Eaca vorbă în dorul lelei...

Manea. Vreream și noi calicia d tale...

Gânju. (necăjit). Mă da sfârșesc odată...

Manea. Eaca sfârșesc... Bade Gânjule, noi nu-ți aducem toate paralele...

Gânju (astupându-și urechile). Eaca am surdit de amândouă urechile l'așă pagubă... Pe trei luni vi le-am dat, și de eri s'aú împlinit trei luni, faceți bunătate și le puneți coala... (întinde mâna).

Tase. Da să întinzi mâna, nu te dóre...

Gânju. Nu, că-s parale muncite...

Manea. Sta! să ne lămurim, omule...

Gânju. Lămuréla-i plata la vreme...

Tase. Dacă-i așa, hai Maneo, că n'o scótem la capét cu sgâr-cioba asta de Român...

Manea. Haidem...

Gânju (apucat de tuse, le taie calea). Cum așa? Da nu vă las.

Tase. Ba eacă vorbă! Iei jumătate din ce ne-ai dat? Ne lași camăta la jumătate pentru ce mai rămâne?

Manea. Pe alte trei luni...

Tase. Așa. Dacă te plecî, bine; dacă nu... plecáciune de la noi.

Gânju (mănios, tușind înecat). Tâlharî! eaca ce sunteți: tâlharî!

Manea. Tâlharî, noi? Eaca puneți gurei căpăstru... Ce ești atunci dumnéta, care ne iei pielea? Auđi camăta: un leú de parale la pol pe lună! Ca ovrei!

Tase. Ca ovrei! Păi cum!

Gânju. Mă rog eú v'am chemat să vă dau banî cu dobândă? Ați cădut cu rogu-mă... iar eú v'am socotit ómenî de ómenie și v'am dat, din tótă sárăcia mea ce-aveam și eú de oparte...

(1) Veđi No. 50.

Dă-mi, d-ta Maneo, cei doi poli; d-ta, Tase, pe cei trei... și eaca să nu ne mai dăm nici bună-vremea pe urmă, dacă așa vi-i cântecul...

Manea. Veți că n'avem toate paralele... Am avut nevoi și ni le-am cuprins...

(Începe a toca în toca de fier).

Gânju. Da ce am eu cu nevoile vóstre, dacă s'a împlinit vremea?

Manea. Da fiî om cu suflet, Gânjule, ce Dumneđu!

(Începe a trage clopotele. Manea și Tase își scot căciulele și să închină).

Gânju. De cât v'ați închină, v'ați ține de vorbă și-ați plăti la soroc...

Manea. După toate celea mai ești și păgân, sgârcióba dracului... (scóte punga). Eaca un pol...

Tase (scóte din chimir). Eaca și de la mine, un pol și jumătate.

Gânju. Las'că mai vedeți parale... V'ați mâncat credința...

Manea (dându-i banii). Acú... ce-a fi, la voea lui Dumneđu a fi...

(Clopetele încetóză).

Tase. Ne-a feri Dumneđu să mai năzuim la d-ta...

Gânju. (se aședă pe ciótă, ia paralele și începe a le numără încet, cu luare aminte, cu mânilé tremurându-i).

Ión (la gard) Florico!... (se lasă repede jos, când îl vede pe Gânju). Tat-su...

Gânju (ridicând capul). Care i acolo? Tu, blestatule? Mult ai de gând să nu dai pace fetei?

Ión. (ivindu-se). Nu eú, bade Gânjule... Sor'mea, ci-că... nu merge Flórea la biserică?

Gânju. Piei d'acolo... și lăsați-mi fata...

Ión. (sie) Mě! al dracului Român!... Nu-i de îngrădit pe lângă el... (se duce) (Gânju începe iar numărătórea).

Manea (încet lui Tase). Bietu Ión... și móre de drag după Flórea...

Tase (încet) Păgănu ăsta de Român e'n stare să n'o măríte nici odată...

Gânju (punënd banii în chimir și ridicându-se). Ascultă, Maneo, și dumnéta, Tase, vă dau răgaz numai o lună... pentru ce a rămas... Iar dobânda tot după învoelă...

Manea. Dómne feresce, nu-i chip să putem, înainte de trei luni, de ađi socotite...

Gânju (tușind). Bată vă Bumneđu, netrebnicilor!

Tase. Ba, ia să nu ne mai bată... că destul ne bați dumnéta, fectorú diavolului...

Gânju. Haî-haî... și înjurați-mě acuma...

Manea. Cum să înjurăm pe omul care lasă camăta la jumătate?

Gânju. Ba nici gând... Un leú, la pol, cum iaú tuturor... Nici o lescae mai jos... c'apoi...

Manea (mânios). C'apoi ce?

Tase (trăgându-l de mânecă). Ia nu-ți face sânge rău Maneo, și hai la biserică. . .

Manea. Că bine ăci! . . Rămâi în plata Domnului, bade Gânjule.

Gânju. Măre, mai împingă-vă vr'o dată nevoia . . . și lasă ! . . (îi amenință cu pumnul).

(S'aud afară huđuelui puternice, fluerături, glasuri bărbătești și de copii, repetate la scurt timp. Manea și Tase se opresc și ascultă).

Manea (după încetarea strigătelor). Iar a mai înjurat care va de cele sfinte. . .

Tase. Auđi, bade Gânjule? Ia așa ai s'ajungi în cinstea satului . . . din pricina păcatului dumitale.

Gânju. Mie par'că o să-mi pese. . .

Manea. Hai, Tase, că mă scârbesce vorba lui. . .

Tase. Dómne feresc de așa stîrpitură ! . . (es amendoși).

(Huiduêla s'aude iar, mai depărtată acum).

Gânju. . . Ce trebă ar avê satul cu ce fac eu în casa mea? . . (scoțând chimirul și cântărindu-l cu mâna). Greuleț. . . (după ce tușesce). Hai, la descărcătore. . . (rîde și desmiardă chimirul). Băeatul tatiș . . . băeat frumos ! . . înainteză spre casă).

Cortina se lasă.

T A B L O U L I I.

(Aceeasi rînduêlă).

(Înainte de ridicarea cortinei se aud clopotele trăgênd. Când înceteză cortina se ridică).

S C E N A I.

Flórea, Joița, Ión. (înră prin drépta).

Flórea. Dómne, Joičo, când mă întorc de la sfînta biserică, par'că's alta. . . Nu știu cum, sunt mai veselă, mai cu liniște în suflet. . . Ba par'că nu mai sunt nici de tot singură. . .

Joița. Veđi că-î sfînt lucru slujba de la biserică, Flóreo. Eaca de aceea.

Ión. Sfînt lucru, suratelor,—dar mai sfînt și mai de sémă e credința. Se cade să ne ducem duminica și sêrbătorile, la biserică, mic și mare; dar e creștin cel care ascultă cu gând întreg și lasă de oparte treburî și griji. . . Pe urmă, chiar dacă-î ascultă, și nu te-î strădui să pricepi învățăturile sfînte, și nu te-î plecă la fapte bune, iar nu ești creștin. . . E-hoș, suratelor, nu-î de ajuns să ăci «Dómne iartă-mê», s'aprinđi o luminare, să dai leturghie, să faci cruce și să socotesci că ertat îți este un gând rău ori că ți-a uitat Dumneđu o faptă rea. . . Nimeni nu pôte amăgi pe Dumneđu. . . Să te căesci cu tot dinadinsul după un păcat și să nu'l mai faci, eacă în ce chip poți dobândi ertarea, eacă în ce chip ești creștin cu adevêrat. . .

Flórea (care-l ascultase cu smerire și pricepere). Dómne, Ióne, mândru și pe înțeles mai grăesci dumnêta !

Joița. Apoi că Ión al nostru 'i-o bucățică de cărturar, fa Flóreo.
Flórea. Când cântai la strană, în locul dascălului Pricop, îmi mergea la inimă...

Ión. Cânt că mi-î drag, Flóreo... Vorba dumitale de adineauri când mă întorc de la biserică par'că-s altul, fiind-că, tótă vremea cât am fost în biserică, gândul și sufletul mi-aũ stat numai la cele sfinte...

Flórea. Ca dumnéta Ióne, mai rar !...

Ion. Drept grăind, Flóreo, uite, nu că mă umflu în gușă ca curcanul, da umblu să nu fac nimenuia rău, să stau în ajutor nevoiașului, să fiu bun de fire, blând la graiu...

Joița. Eaca așa-î în casă...

Flórea. D'apoi lasă că și tu Joița, ești ca Ión și voi amendoi ca părinții. E-hei ! ce eră de mine fără vecinătatea voastră ! Că de când a închis ochii biata maica, sunt an ! Dumneșeu să mă ierte, că nu se cade să vorbesc rău de nimeni, da uite tătucu... tare nu știu cum e...

Ion. Cu păcate, ca unii ómenș...

Flórea. Vedî că mă dóre 'n suflet unde nu se póte desbără, zéu, par'că n'ar fi creștin...

Ion. Surată Flóreo, dacă nici un fir de învătătură bună nu i se prinde, lasă-l așa... și fiî dumnéta cum ești...

Flórea. Dacă nu mi-î la îndemână, Ióne... Une-orî mahnirea par'că mi-î piatră de móră...

Joița. Eaca, dá fuga la noi atunci...

Flórea. Știu... da uite că nu-mi vine une-orî... Vorba î, mult óre să mai ție ? N'o să se mai schimbe firea lui tătucu ?

Ion. Ba într'o bună dimineță s'a îndura Dumneșeu și cu el. Iar dac'aî vrea, surată Flóreo... știî, cu vorba noastră... să cerce alde tata...

Flórea. (rușinósă). De... Ióne...

Ion. Adecă ce-ar fi, la urma urmei ?

Flórea. Mi-î frică par'că... Unde nu-î trece lui tătucu prin gând, uite, trag nădejde c'a fi; dar de-a țice «nu», ce m'oiũ lace ?

Joița. Cu drept, așa-î...

Ion. Să tot așteptăm însă în deșert...

Flórea. Rău într'un tel, rău aminterea...

Ion. Măre, vorba celuia: rău cu rău, da mai rău fără rău. O s'așteptăm și-așă, și-așă... Ia să punem vorbă pe lângă badea Gânju...

Flórea (după o clipă de codire). Puneți, Ióne... Póte l'a lumina Dumneșeu...

Joița. Sfînta duminică de ađi a face minunea...

Flórea. Atunci... grăescce cu badea Gâdeiũ...

Ion. Cum m'oiũ duce acasă...

(S'aud iar huiduelile din tabloul I, de-departe și se tot apropie. Câte trei ascultă, până ce se sfîrșesc odată cu intrarea lui Dan, la fugă).

(Va urma).

Pepinierele de arbori și arbuști

din Slobozia-Galbenu (județul Rîmnîcu-Sărat) ale lui C. C. DATCULESCU

Cea mai mare pepinieră din România

de **Arbori** roditori altoiți,
și arbuști inodoriți pentru grădini,
pentru alee

Cultură specială de pomi roditori și de ornament pe o suprafață de 75 pog.
Comenșile se primesc :

- 1) La pepinieră (depărtare de gara Făurei 1 oră $\frac{1}{2}$, depărtare de R.-Sărat 2 ore).
- 2) Prin scrisori adresate: «C. C. Dăculescu la R.-Sărat, pentru pepinieră», de unde se aduce dîlnic corespondența prin un trimes special.
- 3) Prin telegrame adresate: «Pepin. Dăculescu R.-Sărat telefon Sl.-Galbenu».
- 4) La București la Administrațiunea Revistei «Gazeta Săténului», 117 Victoriei.

FERMA DE LA SLOBOZIA-GALBENU, JUD. R.-SARAT

prin gara Făurei sau prin R.-Sărat.

C. C. DATCULESCU, proprietar-cultivator.

Expedițiunile se fac franco-vagon, gara Făurei pentru Muntenia și Oltenia și prin gara R.-Sărat pentru Moldova. Dacă nu se trimet saci se pun noi Tarpauling I, cu adaus de un leu, cari devin proprietatea cumpărătorului
Costul se plătesce la comandă.

In timpul verei scrisorile se adresază: C. C. Dăculescu la R.-Sărat; iar telegramele: Dăculescu, R.-Sărat, telefon Slobozia-Galbenu.

Cereale selecționate pentru sîmînță

(nu se vinde mai puțin de 5 hectolitrii)

Grâu de toamnă: Român ameliorat; Arămiu și de Ungaria.

Secară: de Tómnă de Schlanstedt și de primăvară de Saxa.

Orzoică Hanna Pédigrée de Moravia.

Orzúal alb de Ligowo ameliorat, Invingătorul alb și negru de Coullommiers.

Porumb: Roșu italianesc, Dinte de cal roșu și galben, Canada târziu roșu, Dinte de cal uriaș Caragua alb; Alxuter timpuriu, etc.

Năveta timpurie și Colza mare.

Semînțe furagere

Sorgo, Meiurî, Sparcetă de 2 cöse pe an, Luțernă de Provence, Sfecla de nutreț etc.

Cartofi alimentari

Tauri și vaci tinere de reproducțiune. Porci de rasă englezescă.

Tot la Ferma din Sl.-Galbenu, în o altă parte a sa, se găsește:

Pepiniera de Viță americană altoită

care servește la plantațiunile de vii ale Fermei și se primesc și comenșile de viță altoită pe comandă, iar ce rămâne disponibil se vinde cu următoarele prețuri :

Viță altoită cu struguri pentru vin 40 lei suta și 330 lei mia

» » » » » masă 50 » » 400 » »

Nu se vînd mai puțin de 100 vițe. Soiurile după alegerea noastră, afară dacă se comandă a se altoi varietățile dorite.

Port-altoi pe cari se altoesc sunt din varietățile mai probate ca rezistente și cu rēdăcini vigurose. Nu se altoesc de cāt cele mai bune soiuri.

La 30 Septemvrie a. e., se încheie anul al V-lea al revistei. Rugăm pe onor. noștri abonați cari sunt încă neachitați să trimetă micul cost al abonamentului. Tuturor acelor ce nu-și vor achita abonamentul până la 30 Septemvrie, li se va suprima trimeterea revistei pe anul al VI-lea.

No. 1 din anul al VI-lea, purtând data 6 Octomvrie 1902, se va expedia tuturor abonaților plătiți, cari nu ne vor înecunoștința că nu mai voese a continua abonamentul.

De ôre-ce noi facem expediția revistei prin abonament poștal, plătind francarea pe *trei luni* înainte, rugăm pe acei ce n'ar mai dori să continue abonamentul, să ne înecunoștiteze printr'o simplă carte poștală, cel mult până la 25 Septemvrie, pentru a nu ne forța să plătim zadarnic francarea.

Ôri-ce cerere de abonament, trebuie să fie însoțită de cost, alt-fel nu se satisface.

ADMINISTRAȚIA.

GRĂDINA PREOTUL ILIE

Biserica Cotroceni, București.

Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament, Arbuști, Plante urcătoare, Brazi, Pini austriaci Thuia și altele. Stupii, Trandafiri, etc.

DE VÎNDARE

Moșia Obedinu Comarnicu

10 klm. departe de Craiova. 664 pogone; din care 500 pădure tânără, 140 arabile, 24 livezi, bălți, zăvoiu, Ecarete noi de zid. 200 lei pogonul; se pôte plăti chiar în 10 ani cu procente, depunându-se jumătate înainte. Doritorii se vor adresa d-lui inginer Theodor Chivulescu, Craiova, str. Regina Elisabeta 18.

7

Cel mai mare și vast magazin și singurul care *vinde eftin*. Dîlnic sosesc Încălțăminte Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii, din prouă noastră Fabrică, lucrate de noi.

Prețuri corente la Ghete de Bărbați:

de Vax cu Elastic sau Șireturi	Lei	10.95,	11.95,	12.95,	13.95.
» » » Nasturi	»	12.95,	13.95,	14.95,	15.95.
» Lack cu Elastic sau Șireturi	»	12.95,	13.95,	14.95.	
» » » Nasturi	»	13.95,	14.95,	15.95.	
» Chevreau cu Elastic	»	12.95,	13.95,	14.95.	
» » » Nasturi	»	13.95,	14.95,	15.95.	

Prețuri corente la Ghete de Dame:

de Chevreau negre cu Șireturi	Lei	10.95,	12.95,	13.95.		
» » » » Botoni	»	11.95,	12.95,	13.95,	14.95,	15.95.
» » Colori » » » » »	»	12.95,	13.95,	14.95,	15.95.	
» Gems cu Nasturi și Șireturi	»	7.95,	8.95,	9.95.		
Pantofi de Chevreau albi decolțați	»	5.95,	6.95.			
Idem cu Șireturi și Nasturi	»	6.95,	7.95,	8.95.		
Idem de Lack diferite forme	»	5.95,	6.95,	7.95,	8.95,	9.95.

Rayon de Lingerie pentru Dame și Bărbați cu prețuri fabulos de eftine. În totdeauna se găsec mari cantități de mânuși Glacé, Albe, Colori, și Negre pentru Dame Lei 2.50.

» Bărbați » 2.95.
Rupându-se la încercare, se dă altă pereche.

Magasin la toate Sesunile, Calea Victoriei No. 27, alături de Poliția Capitalei, București.

5%
Cupon de reducție pentru cititorii Albinei.

Cititorii revistei vor avé un scădémint de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.